

Освенъ физическо пушене има и психическо. Като пуши, човѣкъ задрѣства поритѣ си и не може да диша добре; щомъ не диша правилно, той не може и да мисли правилно. Пазете се отъ нѣща, които подпушватъ чувствата. Пазете се отъ мисли, които внасятъ раздвояване.

Кога човѣкъ се раздвоява? — Когато не говори истината. Ако знае истината и не я казва, човѣкъ се раздвоява. Щомъ каже истината, той се успокоява — раздвояването изчезва. Човѣкъ се раздвоява и когато изгуби нѣщо ценно. Щомъ намѣри изгубената вещь, той се успокоява. Колкото повече се приближавате до изгубения предметъ, толкова повече се успокоявате. Дойдете ли близо до изгубеното, вие се успокоявате съвършено. Този законъ е вѣренъ и по отношение на работата, която вършите. Ако пишете нѣщо — поезия, проза или музикална творба, въ първо време вие сте доволни отъ себе си. Колкото повече се отдалечавате отъ работата си, недоволството ви расте. Вие четете нѣколко пѣти написаното отъ васъ, но самъ се произнасяте, че сте зеленъ още. Може да не сте зеленъ, но не сте се изказали, както трѣбва. Човѣкъ е проводникъ на разумна речъ, но той не е самата разумностъ. Разумното Слово съществува въ свѣта, а човѣкъ само го възприема и предава. Затова е казано въ Писанието: „Въ начало бѣ Словото, и Словото бѣ Богъ. Всичко чрезъ Него стана, и което е станало, нищо безъ Него не стана“. На човѣка не остава ни-